

MATTHEÛS

18:11-14

God verlangt ernaar dat alle verlorenen tot Hem terugkeren, maar dwingt niemand.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/18-11-14

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Kleine kinderen en Gods reddende wil	4 min	3
2	Het verloren schaap in Lukas 15	8 min	6
3	Gods werk en de keuze van de zondaar	6 min	9
4	God zoekt al wie verloren is	5 min	12
5	Gods liefde dwingt niemand	5 min	14
	Om verder te lezen		17

1

Kleine kinderen en Gods reddende wil

Laten we nu naar Mattheüs 18 gaan en onze studie weer oppakken bij vers 11. Jezus zei:

Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren is. Wat denkt u: als iemand honderd schapen heeft, en een daarvan afgedwaald is, zal hij niet de negenennegentig andere achterlaten en in de bergen het afgedwaalde gaan zoeken? En als het gebeurt dat hij het vindt, voorwaar, Ik zeg u dat hij zich daarover meer verblijdt dan over de negenennegentig die niet afgedwaald waren. Zo is het ook niet de wil van uw Vader, Die in de hemelen is, dat een van deze kleinen verloren gaat.

MATTHEÛS 18:11-14

Opnieuw, als het gaat om Gods houding tegenover kleine kinderen, zei Jezus:

Het is niet de wil van jullie Vader in de hemel dat een van deze kleintjes verloren gaat.

Als je zegt dat het niet Gods wil is dat zij verloren gaan, zeg je daarmee natuurlijk niet noodzakelijkerwijs wat er gebeurt, want Gods wil wordt niet altijd gedaan. Het is heel duidelijk dat de Bijbel veel dingen Gods wil noemt die niet gebeuren. De Bijbel zegt:

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:9

Welnu, sommigen gaan verloren en sommigen komen niet tot bekering. In dat opzicht wordt Zijn wil dus niet altijd gedaan.

De Bijbel zegt:

Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht,

1 THESSALONICENZEN 4:3

Gods wil is dus dat christenen zich onthouden van ontucht, maar soms doen christenen dat niet. Gods wil wordt dus niet altijd gedaan. Wanneer Hij zegt:

Het is niet de wil van jullie Vader dat ook maar één van deze kleintjes verloren gaat.

betekent dat op zichzelf niet dat zij niet verloren gaan.

Maar zoals ik in een eerdere bijeenkomst zei, heeft Jezus in dit hoofdstuk veel dingen over kinderen gezegd die erop wijzen dat het niet alleen niet Gods wil is dat deze kleinen verloren gaan, maar dat zij ook niet verloren gaan. Dat wil zeggen: als zij als heel jong kind sterven, sterven zij niet als verlorenen, maar als geredden. Niet alle christenen zijn het hiermee eens. Er zijn er zelfs velen die het hier krachtig mee oneens zijn. Maar ik geloof dat Jezus iets bedoelde toen Hij zei:

Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 19:14

Het Koninkrijk der hemelen bestaat uit zulke kleine kinderen.

Toen Hij zei:

En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij.

MATTHEÛS 18:5

is dat hetzelfde als toen Hij tegen Zijn discipelen zei:

Wie jullie ontvangt, ontvangt Mij.

Waarom? Omdat Hij Zich met hen vereenzelvigd. En wanneer Hij zegt dat zij engelen hebben, zegt Hij dat de kleine kinderen engelen hebben:

Pas op dat u niet een van deze kleinen veracht. Want Ik zeg u dat hun engelen in de hemelen altijd het aangezicht zien van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 18:10

Volgens de Schrift zijn beschermengelen er voor hen die erfgenamen van het behoud zijn, niet voor de verlorenen.

Alles wat Jezus over kleine kinderen zei, brengt mij tot de overtuiging dat kleine kinderen in hun oorspronkelijke toestand als jong kind gered zijn, ook al zijn ze zondaars. Ze zijn gered omdat ze niet verantwoordelijk worden gehouden voor zonden waarvan ze absoluut geen besef hebben. Mensen worden veroordeeld wanneer het licht in de wereld komt en de mensen de duisternis liever hebben dan het licht. Daarom wordt de wereld veroordeeld. Kleine kinderen die nog geen enkel dergelijk licht hebben gehad, hebben de duisternis niet liever gehad dan het licht. Zij hebben geen haat tegen het licht laten blijken. Daarom bevinden zij zich, naar ik geloof, niet in die staat van veroordeling die Jezus beschreef als de veroordeling van de wereld. De meningen daarover lopen sterk uiteen, maar ik moet je vertellen wat ik denk dat de Bijbel zegt.

2

Het verloren schaap in Lukas 15

Jezus zegt over schapen: „Wat denkt u?” Vervolgens zegt Hij:

Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren is. Wat denkt u: als iemand honderd schapen heeft, en een daarvan afgedwaald is, zal hij niet de negenennegentig andere achterlaten en in de bergen het afgedwaalde gaan zoeken? En als het gebeurt dat hij het vindt, voorwaar, Ik zeg u dat hij zich daarover meer verblijdt dan over de negenennegentig die niet afgedwaald waren.

MATTHEÛS 18:11-13

Deze gelijkenis van het verloren schaap staat in een andere context opgetekend in Lukas 15. Misschien heeft Jezus haar tweemaal verteld, wellicht hier in deze context in Mattheüs 18 en wellicht ook in een andere context. Maar die andere context in Lukas 15 was een gelegenheid waarbij een groot aantal tollenaars en andere zondaars, zich tot Christus wendde. Ze kwamen in grote aantallen om Hem te horen, en Hij ontving hen duidelijk met open armen.

Dat bracht de religieuze elite, de schriftgeleerden en de Farizeeën, ertoe kritiek te leveren. Ze zeiden zoiets als: je gaat om met dit slechte volk. Soort zoekt soort, en daarom moet je zelf wel een slecht mens zijn als je deze slechte mensen toestaat je vrienden te zijn.

Jezus vertelde drie gelijkenissen. Een daarvan was deze over het verloren schaap. Een andere ging over een verloren munt: een vrouw die een van haar tien munten verloor en ijverig haar hele huis veegde totdat zij de verloren munt vond. Daarna riep zij al haar burens om samen met haar blij te zijn dat zij hem gevonden had. Vervolgens vertelde Hij een derde gelijkenis met dezelfde boodschap. Dat was in wezen wat wij gewoonlijk de gelijkenis van de verloren zoon noemen.

In elk van deze gevallen heeft iedere gelijkenis iets met de andere gemeen. In elk geval raakt er iets verloren en wordt dat teruggevonden. Een schaap dat verloren was, wordt gevonden, een munt die verloren is, wordt teruggevonden, en een zoon die voor zijn familie verloren was, keert terug. In alle drie de verhalen lezen we over de grote blijdschap van degene die het verlorene vond, en over zijn vurige verlangen dat anderen zich samen met hem zouden verblijden over het terugvinden van wat verloren was.

Wat Jezus zei, is natuurlijk dat die tollenaars en zondaars die in groten getale naar Hem toe kwamen, leken op verloren schapen, verloren munten of verloren zonen die God verloren had, maar die nu werden teruggevonden. Ze werden weer gevonden. In plaats van hen te bekritisieren omdat ze bij God terugkomen, zou je je er daarom samen met God over moeten verheugen dat ze zijn teruggekomen.

Bij deze gelijkenis en de andere twee die in Lukas 15 worden verteld, zegt Jezus aan het eind van elke gelijkenis:

Ik zeg u dat er evenzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet nodig hebben.

LUKAS 15:7

Hij zegt dat er vreugde is in de aanwezigheid van de heilige engelen wanneer één zondaar zich bekeert. Wat Hij zegt, is dat God geen wrok tegen deze zondaars koestert wanneer ze naar Hem willen terugkeren, maar Zich juist verheugt wanneer ze naar Hem terugkeren. Dit geeft aan dat Zijn hart zelfs toen ze bij Hem vandaan waren naar hen uitging.

Zo was de zoon in het verhaal van de verloren zoon bij zijn vader vandaan. Toen zijn vader hem al van ver zag terugkomen, rende hij naar buiten om zijn zoon tegemoet te gaan, greep hem vast en viel hem om de hals, verheugde zich en slachtte het gemeste kalf. Het idee hier is niet dat de vader plotseling anders over zijn zoon ging denken toen hij hem zag aankomen en zei: „Ach, ik kan hem net zo goed vergeven.” Het is juist dat de vader er altijd naar had verlangd zijn zoon te zien terugkeren. Zijn hart ging naar zijn zoon uit, zelfs toen zijn zoon weg was, maar de zoon was verloren. De zoon

was niet behouden toen hij bij zijn vader vandaan was, maar zijn vader wenste dat hij dat wel zou zijn. Zijn vader verlangde altijd naar zijn terugkeer. Jezus zegt dat dit Gods houding tegenover zondaars is.

Er zijn mensen die bij God vandaan zijn. Je komt in opstand tegen God. Je hebt Hem verlaten en je weet dat je dat hebt gedaan. Waarschijnlijk vermoed je dat God boos op je is en je afwijst, en dat je gewoon een van die mensen bent die gedoemd zijn verloren te gaan. Want hoe zou je ooit kunnen verwachten dat God je weer aanvaardt? Dat is een heel goede vraag. Hoe zou je kunnen verwachten dat God je weer aanvaardt?

Dat zou je niet kunnen, behalve natuurlijk op grond van de verdiensten van Jezus. Maar die verdiensten van Jezus spelen wel degelijk een rol. Jezus kwam en nam de verantwoordelijkheid op Zich. Hij nam de schuld voor jouw zonden op Zich en betaalde de allerhoogste prijs. Hij vergoot Zijn bloed om die prijs te betalen, zodat God een grondslag zou hebben om je weer te aanvaarden als je onder de juiste voorwaarden naar Hem toe komt. Die juiste voorwaarden zijn werkelijk niet erg moeilijk te vervullen. Het enige wat Hij van je vraagt, is dat je jezelf vernedert en je voor Hem bekeert, dat je besluit dat je in Hem en in wat Jezus heeft gedaan wilt geloven en dat je een volgeling van Hem bent, en niet je eigen wegen volgt. Dat je je van je zonden bekeert, betekent dat je je weer omkeert.

Sommige mensen zeggen dat het besluit om zich te bekeren niet werkelijk binnen het vermogen van de zondaar ligt. Volgens hen beslist God eenzijdig wie behouden zal worden, en vervolgens schenkt God die persoon bekering. Het is waar dat de Bijbel zegt dat God bekering schenkt. We lezen in 2 Timotheüs, hoofdstuk 2, dat God de zondaar bekering kan schenken. We lezen in Handelingen, hoofdstuk 11, dat God de heidenen bekering heeft geschonken. We ontkennen niet dat God bekering schenkt, maar sommige mensen gaan hiermee nog een stap verder. Ze zeggen dat God, aangezien Hij bekering schenkt, besluit die aan sommigen wel en aan anderen niet te schenken. Met andere woorden, ze laten het klinken alsof Gods wil de enige wil is die hierin een rol speelt. God schenkt bekering aan degenen van wie Hij wil dat ze zich bekeren, maar Hij schenkt die niet aan anderen omdat Hij niet wil dat zij zich bekeren.

Dat druist natuurlijk lijnrecht in tegen de Schrift, die zegt:

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:9

God zal bekering schenken aan iedereen die zichzelf voor God vernedert. De Bijbel zegt:

Hij echter geeft des te meer genade. Daarom zegt de Schrift: God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.

JAKOBUS 4:6

Zodra iemand zichzelf vernedert voor het aangezicht van de Heere, verheft God hem. God schenkt hem ware bekering en geloof. Dit is wat iemand behoudt: bekering en geloof. Het is beslist de genade van God die de persoon die zich heeft vernederd ware bekering en geloof schenkt, maar die persoon moet een besluit nemen.

3

Gods werk en de keuze van de zondaar

Sommige mensen denken dat dit verhaal over het verloren schaap zou aantonen dat God werkelijk de Enige is Die het besluit neemt. Het schaap raakt verdwaald. Het schaap kan de weg naar huis niet terugvinden. Het is ten dode opgeschreven. De wilde dieren op aarde zullen het grijpen als de herder het niet vóór zonsondergang vindt. Maar de herder neemt alle initiatief. De herder gaat eropuit om het schaap te zoeken. Hij trekt de bergen in. Hij zoekt overal. Hij vindt het schaap. Hij tilt het op. Hij draagt het naar huis. Alles wordt door de herder gedaan. Het schaap doet helemaal niets om

aan zijn eigen terugkeer bij te dragen. Daarom zouden sommigen zeggen: „Nou, zie je, de zondaar doet niets. De zondaar kan zich niet bekeren. De zondaar kan niet geloven. De zondaar kan niets doen om zijn omstandigheden te veranderen.”

Ze zouden hetzelfde aanwijzen in het verhaal van de verloren munt. De vrouw verliest een munt. De munt draagt er niet aan bij dat ze wordt teruggevonden. De vrouw doet al het werk. Ze veegt het huis, zoekt zorgvuldig, brengt kaarsen naar binnen om elke hoek te verlichten en vindt de munt. Ook hier werd de munt niet door de munt zelf teruggevonden, maar door de vrouw. Deze gelijkenissen worden vaak aangevoerd om aan te tonen dat het behoud van de zondaar tot stand komt zonder enige verandering van gedachten of wat dan ook van de kant van de zondaar, en dat God alles moet doen.

Maar bedenk dat Jezus niet alleen die twee gelijkenissen vertelde om Zijn punt duidelijk te maken. Hij vertelde een derde gelijkenis, en dat is de gelijkenis van de verloren zoon. Dat maakt de zaak beslist minder duidelijk, want in de gelijkenis van de verloren zoon heeft de zoon zijn vader uit eigen beweging verlaten. Zijn vader zoekt geen contact met hem wanneer hij in het verre land is. Maar op een gegeven moment is de zoon in zulke erbarmelijke omstandigheden terechtgekomen dat hij tot zichzelf komt en zegt:

En nadat hij tot zichzelf gekomen was, zei hij: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom om van honger. Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Maak mij als één van uw dagloners.

LUKAS 15:17-19

Merk op dat hij zich vernedert. Hij zegt:

Maak me maar een van uw dienaren.

Zonder dat zijn vader eerst contact met hem heeft opgenomen, en alleen met de herinnering aan zijn vader uit de tijd dat hij bij hem woonde, kiest hij ervoor naar huis te gaan. Zodra hij op weg naar huis gaat, rent zijn vader hem tegemoet om hem te

verwelkomen en de rest van de weg met hem mee te gaan.

Als we uit deze gelijkenissen proberen op te maken of er iets van de zondaar wordt vereist om behouden te worden, kunnen we niet alleen naar de eerste twee gelijkenissen kijken, die van het schaap en de munt. Er is ook de zoon. Het is duidelijk dat geen van deze gelijkenissen er werkelijk voor bedoeld is om ons veel te vertellen over de vraag of het helemaal Gods werk is, helemaal het werk van de zondaar, of deels Gods werk en deels dat van de zondaar. Het doel van de gelijkenissen is niet om die kwestie te behandelen, en daarom loopt de parallel niet tot in de kleinste bijzonderheden door. Het doel van de gelijkenis is te zeggen dat God ontzettend blij is wanneer Hij zondaars ziet thuiskomen. Hij is ontzettend verheugd. Hij misgunt hun die aanvaarding niet. Hij aanvaardt hen graag en verheugt Zich wanneer Hij zondaars ziet thuiskomen.

Afhankelijk van hoever je de details wilt doortrekken, zou je natuurlijk vanuit twee van die gelijkenissen kunnen betogen dat God alles doet, en dat de munt geen enkel vermogen heeft en het schaap geen enkel vermogen heeft om iets te doen. Het wordt allemaal volledig eenzijdig door God gedaan. Maar de gelijkenis van de verloren zoon zou de tegenovergestelde boodschap overbrengen. De vader blijft thuis totdat de zoon terugkeert. De zoon heeft in een ver land zelf een besluit genomen en komt naar huis. Pas wanneer zijn vader ziet dat zijn zoon in beweging komt, handelt hij om zijn zoon te herstellen.

Ik pleit niet voor de ene of de andere van deze twee mogelijkheden. Ik zeg alleen dat je het niet uitsluitend op één manier kunt uitleggen. Als je deze gelijkenissen gaat gebruiken om te betogen dat het allemaal Gods werk is, zul je alle drie de gelijkenissen moeten nemen. En die brengen beslist niet allemaal die boodschap over. De Bijbel zelf doet dat evenmin.

De Bijbel leert wel dat God het initiatief nam toen wij hulpeloos waren en niet bij machte waren onszelf te behouden. Hij zond Zijn Zoon en deed alles wat nodig was om het behoud voor ons te verwerven. Maar daardoor wordt niet automatisch iemand behouden. Doordat Jezus gestorven en weer opgestaan is, heeft Hij een behoud verworven dat voor iedereen beschikbaar is. Maar als gevolg daarvan werd

niemand automatisch behouden. Alleen degenen die zich bekeren en geloven, worden behouden. De anderen, die dat niet doen, zijn verloren, ondanks wat Jezus heeft gedaan.

Ik besef dat wat ik zeg geen goed calvinisme is. Het is zelfs helemaal geen vorm van calvinisme. Ik ben trouwens op geen enkele manier calvinist. Maar het punt is dat dit volgens mij is wat de Bijbel leert.

4

God zoekt al wie verloren is

Jezus wijst erop dat Hij niet wil dat er ook maar iemand verloren gaat. Hij zei:

Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren is. Wat denkt u: als iemand honderd schapen heeft, en een daarvan afgedwaald is, zal hij niet de negenennegentig andere achterlaten en in de bergen het afgedwaalde gaan zoeken? En als het gebeurt dat hij het vindt, voorwaar, Ik zeg u dat hij zich daarover meer verblijdt dan over de negenennegentig die niet afgedwaald waren. Zo is het ook niet de wil van uw Vader, Die in de hemelen is, dat een van deze kleinen verloren gaat.

MATTHEÛS 18:11-14

Hij zei niet: sommigen van hen die verloren zijn. Hij zei niet dat Hij alleen de uitverkorenen kwam zoeken die verloren waren. Hij kwam de verlorenen zoeken, punt uit. Hoeveel mensen zijn verloren? De hele wereld is verloren. Daarom kwam Jezus om iedereen te zoeken en te behouden die Hij kon.

Is het mogelijk dat iemand van Gods volk afdwaalt als een schaap? Blijkbaar wel. Jesaja zei in Jesaja 53:6:

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

JESAJA 53:6

dat wil zeggen, op Christus, God legde de ongerechtigheid van allen die waren afgedwaald op Christus, zei Jesaja, en daar ben ik het beslist mee eens. Christus stierf voor alle zondaars, voor allen die waren afgedwaald. Jezus kwam om hen te behouden. Hij kwam met het doel om alle verlorenen behoud aan te bieden en hen te zoeken om hen te behouden.

Het voorbeeld dat Hij geeft, is dat deze man honderd schapen in zijn kudde heeft. Eén daarvan is afgedwaald. Er zijn er negenennegentig die niet afdwalen.

Deze negenennegentig hoeven niet gezocht te worden. In zekere zin zijn ze onder controle. Ze zijn waar ze horen te zijn. Maar er is er één die niet is waar hij hoort te zijn. De herder blijft niet tevreden zitten en zegt: 'Ach, negenennegentig procent is best goed. Ik heb negenennegentig van die honderd. Laat die andere maar gaan als hij dat wil.' Nee, hij laat de negenennegentig op een veilige plaats achter en gaat achter die ene aan. Wat Jezus zegt, is dat God niet tevreden is met een herstel van negenennegentig procent. Hij wil de volle honderd procent. Hij wil dat honderd procent van de mensen behouden wordt. Als er één verloren is, is dat voor Hem niet aanvaardbaar. Hij gaat achter die ene aan. Hij wil niet dat er ook maar iemand verloren gaat.

Sommigen gaan hoe dan ook verloren. In deze gelijkenis gaat de herder eropuit en slaagt hij. Hij vindt het schaap en brengt het thuis. Maar er zijn veel verloren schapen van het huis van Israël die nooit thuiskwamen. Velen in de tijd van Jesaja waren als schapen afgedwaald, maar zij kwamen nooit thuis. Zij stierven in hun zonden en gingen verloren. Er zijn schapen die ontkomen. Dat klopt: er zijn schapen die verloren gaan.

Denk aan Judas. Toen Jezus in Johannes 17 bad, bad Hij tot Zijn Vader. Hij zei:

Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij gegeven hebt, want zij zijn van U.

JOHANNES 17:9

Dat is een term die Jezus in Johannes gebruikte voor Zijn schapen. Zijn schapen zijn degenen die de Vader Hem gegeven had. Hij zei:

Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik hen in Uw Naam. Hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard en niemand uit hen is verloren gegaan dan de zoon van het verderf, opdat de Schrift vervuld wordt.

JOHANNES 17:12

Hij maakt heel duidelijk dat de zoon des verderfs een van de schapen was die God Hem gegeven had, en dat hij iemand was die verloren ging. Gelukkig gingen de meesten niet verloren, en Jezus was er niet blij mee dat Judas verloren ging. Hij was zeer bedroefd. Zelfs in de hof noemde Hij Judas nog een vriend. Hij zei:

Vriend, verraadt u de Zoon des mensen met een kus?

MATTHEÛS 26:50; LUKAS 22:48

Met andere woorden, zelfs op dat moment bood Hij Judas nog vriendschap aan. Judas had de gelegenheid om als een vriend te reageren. Jezus bood hem die gelegenheid.

5

Gods liefde dwingt niemand

Wat ik zeg, is dit: God wil niet dat ook maar één mens verloren gaat en verloren blijft. Daarom heeft Hij Zijn Zoon gezonden om hen die verloren zijn te zoeken en te behouden. Het is niet genoeg dat 99 procent behouden wordt. Hij wil dat 100 van de 100 behouden worden, en dat geeft aan dat God het niet verdraagt dat ook maar

iemand van Zijn volk verloren gaat. De reden dat niet allen behouden worden, is naar mijn overtuiging echter dat niet allen ervoor kiezen behouden te worden, dat niet allen behouden willen worden. En God is niet het soort minnaar dat Zijn genegenheid opdringt aan iemand die Hem afwijst.

Wat voor man zou een vrouw ontvoeren, dwingen, hersenspoelen en gevangenzetten om haar te dwingen zijn vrouw te worden, terwijl hij weet dat de vrouw naar wie hij verlangt hem haat en nooit gelukkig met hem zou zijn? Wat voor man zou dat iemand aandoen die dat niet wilde? Een of andere gestoorde psychopaat zou dat doen, maar God niet. Zelfs een goed mens zou dat niet doen. Toch vinden veel mensen dat God, als Hij dat wilde, iedereen gewoon zou kunnen dwingen een relatie met Hem te hebben. Het zou een bepaald soort relatie zijn, zoiets als die van een gevangengehouden bruid. Maar de Bijbel schildert God niet op die manier af.

De Bijbel schildert God niet af als Iemand die altijd Zijn zin krijgt. Hij is een God die soms klaagt dat degenen die Hij liefhad, Hem niet liefhebben. Hij klaagt dat degenen voor wie Hij alles heeft gedaan, niet hebben voortgebracht wat Hij hoopte dat zij zouden voortbrengen. Hij heeft geklaagd dat Hij kinderen heeft grootgebracht en opgevoed, en dat zij tegen Hem in opstand zijn gekomen. In heel de Schrift wordt God afgeschilderd als een God Die niet blij is met hoe de dingen telkens zijn afgelopen. Hij is geen God Die altijd Zijn zin krijgt. De reden daarvoor is dat Hij de mens de gelegenheid heeft gegeven om ervoor te kiezen al dan niet in liefde op Hem te reageren.

Zijn schapen, Zijn zonen en Zijn munten raken soms wel degelijk verloren, en Hij neemt er geen genoegen mee dat zij verloren zijn. Maar er komt een moment waarop de zoon naar een ver land is vertrokken en de vader zegt: „Dit is nu eenmaal de

keuze van de zoon. Ik zal hem niet achternagaan.” Maar wanneer die zoon begint terug te komen, is God zo blij dat te zien. Hij verlangt er zo sterk naar dat allen behouden worden.

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:9

Het is niet Zijn wil dat ook maar een van hen verloren gaat, zegt Hij.

Zo staat Hij tegenover jou. Als je ver van God verwijderd bent, heb je misschien het gevoel dat God deze vervreemding wel best vindt. Misschien denk je dat je Hem zo diep hebt gekrenkt dat Hij het net zo lief heeft dat je wegblijft. Zo is Gods hart niet tegenover jou. God geeft zo veel om het behoud van alle zondaars dat Hij er geen genoegen mee nam het zonder oplossing te laten. Die oplossing kostte Hem heel veel, omdat Hij Zijn Zoon moest offeren om de verzoening tot stand te brengen. Maar dat heeft Hij gedaan, en Hij heeft het gedaan om Zijn liefde voor ons over te brengen en te tonen.

Er staat in Romeinen 5, vers 8 (de spreker noemt hier per abuis vers 7):

God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.

ROMEINEN 5:8

Dit is de herder die het schaap achternagaat. Hij heeft er 99 die zich kennelijk goed genoeg gedragen, zodat hij niet naar hen hoeft te gaan zoeken. Maar hij heeft er één dat ergens buiten rondloopt. Misschien ben jij dat verloren schaap en gaat Hij jou achterna. Misschien heeft Hij je zelfs al bereikt. Misschien is dit onderwijs de manier waarop Hij op dit moment Zijn hand naar je uitstrekt.

De vraag is: wat ga je doen? Blijf je afdwalen, of onderwerp je je? Zul je de verloren zoon zijn die zegt:

En nadat hij tot zichzelf gekomen was, zei hij: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom om van honger. Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Maak mij als één van uw dagloners.

LUKAS 15:17-19

Ik hoop beslist dat, als je zo'n verloren zoon of verloren schaap bent, je gevonden mag worden en met succes naar de kudde mag worden teruggebracht, want daar is leven. Daar word je door God aanvaard. Dat wens ik iedereen toe die deze woorden hoort.

We gaan verder met onze studie van Mattheüs 18, en er ligt heel interessant materiaal voor ons.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 18:11-14
- 2 Petrus 3:9
- 1 Thessalonicenzen 4:3
- Mattheüs 19:14
- Mattheüs 18:5
- Mattheüs 18:10
- Mattheüs 18:11-13
- Lukas 15:7
- Jakobus 4:6
- Lukas 15:17-19
- Jesaja 53:6

- Johannes 17:9
- Johannes 17:12
- Mattheüs 26:50; Lukas 22:48
- Romeinen 5:8

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.